

στήριον τοῦ ἁγίου Γεωργίου, εἶναι κτίριον τοῦ ἁγίου Παύλου υἱοῦ τοῦ εὐσεβεστάτου Μιχαὴλ Ραγκαβῆ βασιλέως Ρωμαίων, τοῦ αὐτοῦ λέγω, ὁποῦ ἔκτισε καὶ τὸ Χλωροποτάμου διὰ χειρὸς τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Ρωμανοῦ τοῦ γέροντος, ἐκτεῖνο δὲ τὸ ἔκτισεν ὕστερον διὰ χειρὸς τοῦ τότε κράλη τῶν Βουλγάρων, δὲν ἐνθυμοῦμαι τὸ ὄνομά του, ὅστις εἶχεν εἰς γυναῖκα Ἑλληνὴν τὴν θυγατέρα τοῦ Ρωμανοῦ· καὶ παρ' αὐτοῦ ὁ Παῦλος, ὡς ἅγιος, ἀπὸ τὸ ἅγιον Ὅρος προσκληθεὶς, ὑπῆγεν εἰς Βουλγαρίαν, καὶ τὸν ἐχριστιάνισε καὶ αὐτὸν, καὶ τὴν Βουλγαρίαν, καὶ τὰ ἐξῆς· διὰ δὲ τὴν ἀγάπην τοῦ ἁγίου Παύλου, καὶ τὴν μεσιτείαν, ἔστειλεν ὁ κράλης καὶ ἔκτισε τὸ μοναστήριον τοῦ ἁγίου Παύλου. Ὁ κράλης πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀφιέρωσε καὶ πεντέξ κομμάτια τίμια ξύλα, ὁποῦ εἶχαν χαρίσει εἰς αὐτὸν καὶ τοὺς πρὸ αὐτοῦ κράληδες, ὁποῦ ἐχριστιάνιζαν, οἱ βασιλεῖς τῶν Ρωμαίων, διὰ νὰ εἰρηνεύωσι, καὶ νὰ μὴ τοὺς πολεμοῦσι· τὰ ὁποῖα τὰ ἐκόλλησε, καὶ τὰ ἔβαλε μέσα εἰς ἓνα σταυρὸν, ὁποῦ ἐκατασκεύασε, τὸν ὁποῖον τὸν ἔχουν τώρα οἱ Ἁγιοπαυλίται· τοῦτον δὲ τὸν σταυρὸν λαβὼν ὁ σκευοφύλαξ, ὁ καὶ ἀρχιμανδρίτης, ἀπῆλθε χάριν ἐλεημοσύνης εἰς Μοσκοβίαν εἰς τὰς εὐτυχισμένας ἐκεῖνας ἡμέρας τῆς Ἑλισάβετ· ἡ δὲ Ἑλισάβετ χάριν εὐλαθείας ἐξεκόλλησεν καὶ ἐπῆρεν ἓνα κομμάτι ἀπ' ἐκεῖνα τὰ τίμια ξύλα μακρὸ ὡς ἓνα ἀρμόν τῶν δακτύλων, ὡς εἶναι καὶ τὰ ἄλλα, καὶ δι' αὐτὸ ἔκαμε τῶν ἐναπολειφθέντων τὴν θήκην πολῦτιμον· ἔδωκε δὲ καὶ χρυσόβουλλον ἀξιοθέατον, νὰ λαμβάνῃ τὸ μοναστήριον τοῦτο τοῦ ἁγίου Παύλου ἀπὸ τὴν Μοσκοβίαν κατ' ἔτος ἐκτὸν ρούμπλια, νομίζω. Ὄντας δὲ φιλελεήμων ἡ Ἑλισάβετ, ἦτο καὶ συμπαθητικὴ· ἐκεῖνο γὰρ σύρνει τοῦτο, ἡ ἐλεημοσύνη δηλαδὴ τὴν συμπάθειαν· ὅθεν εἰς τὰς ἡμέρας τῆς κεφάλια δὲν ἐκόπηκαν, αἷματ' αὐτὰ δὲν ἐχύθησαν, οἱ δῆμιοι δὲν ἐχρειώσθησαν· ὡς καὶ οἱ κλέπτει τῆς Ρωσσίας, καὶ οἱ φονεῖς καὶ ἄλλοι ἄξιοι θανάτου δὲν ἐθανατόνονταν, ἀλ-

